

Εορτή των Τριών Ιεραρχών στη Βέροια - Μνημόσυνο αειμνήστων εκπαιδευτικών και ευεργετών της παιδείας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε σήμερα και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου του Νέου, Πολιούχου Βεροίας, για την εορτή των Τριών Μεγάλων Ιεραρχών και Οικουμενικών Διδασκάλων, Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

Στο τέλος τελέστηκε το καθιερωμένο μνημόσυνο για τους αείμνηστους εκπαιδευτικούς και ευεργέτες της παιδείας και εκφωνήθηκε ομιλία, ενώ

ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνου στον ανδριάντα του ευεργέτου της πόλεως, Δημήτριο Ρακτιβάν.

Κατά τη διάρκεια των ιερών Ακολουθιών τέθηκαν σε προσκύνηση αποτμήματα ιερών Λειψάνων των Τριών Ιεραρχών που μετέφερε ο Σεβασμιώτατος από την Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά με την ευκαιρία της εορτής των Αγίων.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Σήμερον αἱ ψυχαί τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γῆινων· σήμερον οὐράνιοι γίνονται, τῶν Ἀγίων ἐν τῇ μηνίμῃ».

Μία πραγματικότητα καί μία δυνατότητα περιγράφει ὁ ἱερός ποιητής τοῦ Δοξαστικοῦ τῆς ἐορτῆς τῶν τριῶν παμμεγίστων Ἱεραρχῶν, τοῦ ἁγίου Βασιλείου, τοῦ οὐρανοφάντορος, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, καί τῶν ἁγίων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως, πού τιμοῦμε σήμερα ὡς προστάτες τῶν γραμμάτων καί τῆς παιδείας, ὡς προστάτες ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐκπαιδευτικῆς κοινότητος, διδασκόντων καί διδασκομένων στίς τρεῖς βαθμίδες τῆς παιδείας μας.

Καί ποιὰ εἶναι ἡ πραγματικότητα στήν ὁποία ὅλοι μποροῦμε νά συμμετάσχουμε; Εἶναι ἡ δυνατότητα πού μᾶς προσφέρουν οἱ τρεῖς κορυφαῖοι Ἱεράρχες, νά ὑψώσουμε τίς ψυχές μας ἀπό τή γῆ, καί, ἂν καί γήινοι, νά ἀποδειχθοῦμε οὐράνιοι.

Ὁ Θεός μᾶς ἔπλασε ἀπό γῆ, δέν μᾶς ἔπλασε ὅμως γιά νά εἴμαστε στραμμένοι στή γῆ, ἀλλά στόν οὐρανό, ὅπως δηλώνει καί τό ὄνομα ἄνθρωπος· μᾶς ἔπλασε γιά νά εἶναι ἡ ψυχή μας στραμμένη πρός Ἐκεῖνον. Συχνά ὅμως ἡ ζωή καί τά ὑλικά πράγματα μᾶς ἀπορροφοῦν καί μᾶς κάνουν νά ξεχνοῦμε καί νά ἀγνοοῦμε τόν Θεό. Μᾶς κάνουν νά μένουμε προσκολλημένοι στή γῆ.

Ἡ σημερινή ὅμως ἡμέρα, κατά τήν ὁποία τιμοῦμε τούς ἁγίους τρεῖς Ἱεράρχες, τρεῖς ἀνθρώπους πού ἔζησαν, ὅπως ὅλοι ἐμεῖς στή γῆ, ἀλλά εἶχαν τόν νοῦ καί τήν ψυχή τους στραμμένα πρός τόν οὐρανό· τρεῖς ἀνθρώπους πού σπούδασαν, δίδαξαν καί ἐργάσθηκαν στή γῆ, ἀλλά τό πολίτευμά τους ἦταν στόν οὐρανό, μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά σκεφθοῦμε τή ζωή τους, τήν προσφορά τους στούς ἀνθρώπους, στήν Ἐκκλησία καί στόν κόσμο. Μᾶς δίδει τήν εὐκαιρία νά διδαχθοῦμε ἀπό τό ἔργο τους γιά τούς νέους καί τήν παιδεία μας. Καί μᾶς δίδει μέ ὅλα αὐτά τήν εὐκαιρία νά ἀνυψωθοῦμε καί ἐμεῖς ἀπό τά γήινα στά οὐράνια, νά θελήσουμε νά γίνουμε οὐράνιοι τιμώντας τή μηνίμη τῶν ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Γιατί αὐτό εἶναι τό νόημα τῆς ἐορτῆς καί τῆς τιμῆς πού ἀποδίδουμε στούς τρεῖς μεγάλους διδασκάλους καί φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς παιδείας μας. Νά

προσπαθήσουμε ό καθένας μας από τή θέση του, είτε είναι δάσκαλος ή καθηγητής, είτε είναι μαθητής, είτε είναι κληρικός ή λαϊκός, νά ζήσουμε βαδίζοντας στά ίχνη τους, ζώντας στή ζωή μας όπως έζησαν καί εκείνοι, μέ τόν Χριστό στήν ψυχή τους, καί ως μαθητές καί ως διδάσκαλοι.

Γιατί αυτό έχουμε ανάγκη περισσότερο από ότιδήποτε άλλο στή ζωή μας σήμερα. Γιατί χωρίς τόν Χριστό ή ζωή μας καί πολύ περισσότερο ή ζωή τών παιδιών μας καί τών νέων μας είναι σάν ένα ταξίδι χωρίς πυξίδα, σάν ένα ταξίδι μέσα σέ σκοτεινά καί επικίνδυνα μονοπάτια, πού δέν ξέρει κανείς ούτε τί κινδύνους κρύβουν ούτε πού καταλήγουν. Αντίθετα, αν έχουμε τόν Χριστό στή ζωή μας, όπως τόν είχαν καί οί τρεις Ίεράρχες· αν οδηγούμε τά παιδιά καί τούς νέους μας, τούς μαθητές καί τίς μαθήτριές μας στόν Χριστό, τότε όποιον δρόμο καί αν επιλέξουν, όποια δυσκολία καί αν συναντήσουν, όποιον κίνδυνο καί αν αντιμετωπίσουν, θά μπορέσουν νά άνταπεξέλθουν χωρίς νά κλονισθοῦν, χωρίς νά παρασυρθοῦν, χωρίς νά χαθοῦν, γιατί τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, πού φώτισε καί τούς τρεις Ίεράρχες, τό φῶς τοῦ Χριστοῦ πού προσφέρουν σέ όλους οί τρεις αὐτοί μέγιστοι «φωστήρες τῆς τρισηλίου Θεότητος», όπως ψάλλουμε στό Ἀπολυτίκιό τους, θά φωτίζει καί τά παιδιά μας, θά φωτίζει όλους μας.

Σήμερα όμως οί ψυχές μας «ὑψοῦνται ἐκ γήινων» καί γιά ἕναν ἄλλο, δυστυχῶς θλιβερό καί όδυνηρό, λόγο. Ὑψοῦνται γιά νά συνοδεύσουν τά ἑπτά νέα παιδιά, ἀνάμεσά τους καί τρία από τήν ἐπαρχία μας, από τήν Ἀλεξάνδρεια, πού ἔχασαν τόσο πρόωρα καί τόσο ἀπροσδόκητα τή ζωή τους στό τραγικό τροχαῖο δυστύχημα πού συνέβη στό ταξίδι τους γιά τόν ἀγώνα τῆς ἀγαπημένης ομάδος τους. Ὑψοῦνται γιά νά παρακαλέσουμε τόν Θεό καί γιά αὐτά τά παιδιά πού ἔφυγαν από κοντά μας ἀλλά καί γιά τά τρία πού τραυματίσθηκαν στό ἴδιο φοβερό δυστύχημα.

Ἡ θλίψη καί ή όδύνη γιά τόν αἰφνίδιο θάνατό τους μάς συνέχει όλους καί σκιάζει τή χαρά τῆς σημερινῆς ἐορτῆς. Εὐχόμεθα όμως καί προσευχόμεθα τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, πού είναι φῶς ἀγάπης, ἐλπίδος καί παρηγορίας, νά συνοδεύει, διά πρεσβειῶν τῶν ἁγίων τριῶν Ίεραρχῶν, τίς ψυχές τους στόν οὐρανό καί νά ἐνισχύει καί νά παρηγορεῖ τούς οἰκείους τους.

